

1. Kesä Suomen häitään vietti
suvivirttä soinnutellen.
Istuin ruusupensaan luona
talon uuden seinustalla.
Olin sangon jo kaloja
katiskasta tuonut varhain,
saanut kissakin pihalla
ahvenet taas pienimmäiset.
Syliin pyrki tyttö pieni,
otin polvelle vekaran:
suloisen tuon silkkihapsen.

2. Sota uusi taasko eessä...
Miksi? mietin katkerana.
Oli tullut käsky tuima
metsiä ravaamaan, soita
pyöräillen useinkin vielä
korpimailla Karjalassa.

3. Eipä vielä vuotta kahta
sodastamme talvisesta.
Talon valmiiksi sain juuri,
päreet kattoon talkoovoimin
viikko sitten laitettihin.
Unessani kolkot muistot
sotatalven kauhut vielä.
Oli pakkanen pureva,
piti tappaa naapureita:
vihollisna nähdä heidät.

4. Usein nähtiin jäätyneitä
ruumihia röykkiöinä
hangessa verisin kasvoin:
sodan synkän sankareita
ryssiksikin haukuttuja.

5. Lavalla taas kuorma-auton
sotaan uuteen mennä täytyi.
Piti "saarnan" ponnekkahan,
julisteli paatoskielin

”apostoli aatteen” meille:
Saksa suuri rinnallamme,
kilpenämme Hitler vielä:
diktaattori voimallinen...

6. Moni päällikkö sotalaisa
uskoi silloin uhmamielin
puheet pöyhkeät, ylevät.
Upseerimme maitoparrat,
vänrikit nuo lapsikasvot
jatsareissa keikaroivat
unohtivat kärsimykset
etulinjan miesten täysin.

7. Vasta jälkeen tuiman taiston,
mittelön tuon tuskallisen:
Kannaksen rytinän roiman
tunaroinnit huomattihiin:
syyt myös miehistön kapinan.
Ryskyellen puita kaatui
palopommeja putoili,
tykistö myös keskitteli:
näytti vanhan taktiikkansa
mahtivalta maalle Suomen
kaverille diktaattorin...
Järki kertoi nyt totuuden:
Soitellen mentihin sotahan,
mittelöihin mieltä vailla...

8. Kirjassansa Linnan Väinö
silmit herrainkin avasi.
Takin käänsi taitavasti
pelimiehet viisahimmat
Kekkonenkin ketteränä
”kaveriksi” ryssän muuttui,
julisteli juhlavasti
sananparren neuvot muisti:
Vihollinen kaukaa hanki,
ystäväsi naapurista!